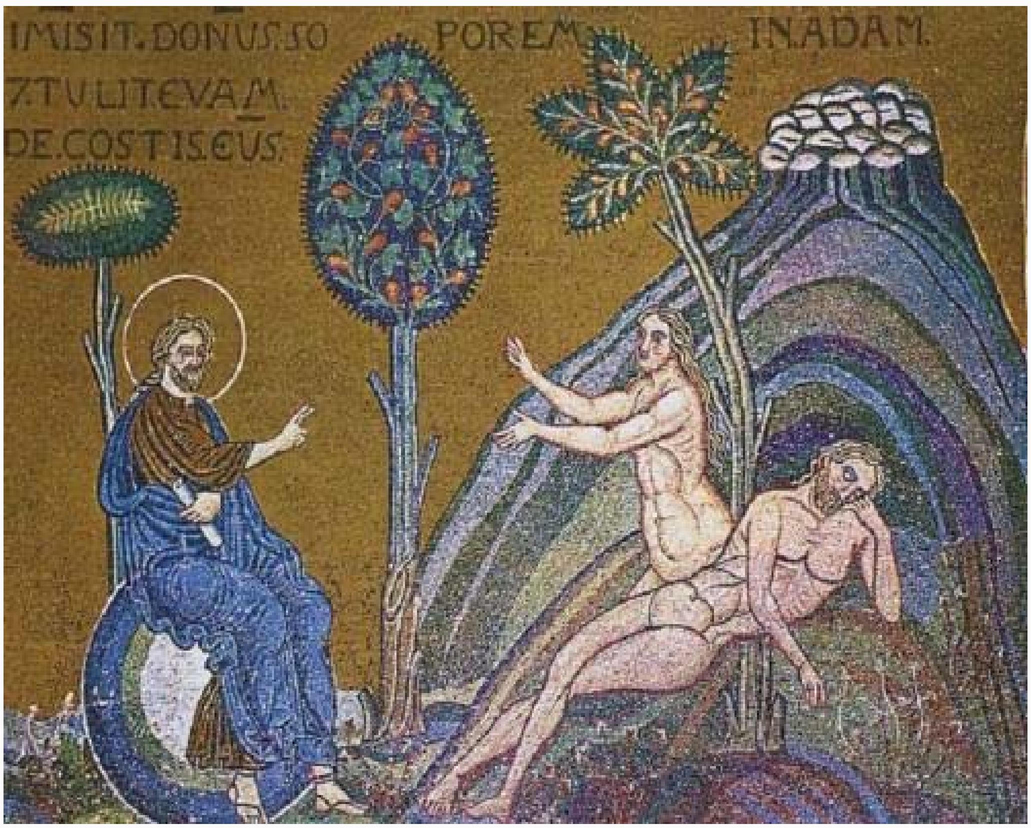
Viața lui Adam și a Evei

Traducere din
limba engleză și comentarii
de

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi

București
2005

Viața lui Adam și a Evei[1]

Alungarea din Paradis

1. 1. Când Adam și Eva au fost alungați din Paradis, ei au făcut pentru sine un cort (*a tent*) și s-au istovit șapte zile, jelindu-se și bocind în mare tristețe.

2. 1. Dar, după șapte zile, a început să le fie foame și au căutat mâncare să mănânce și nu au găsit deloc.

2. 2. Și atunci, Eva a zis lui Adam: „Adame, domnul meu[2]! Domnul meu, eu sunt înfometată. Mergi și caută pentru noi ceva de mâncare! Poate că Domnul Dumnezeu va privi spre noi și va avea milă de noi și ne va chema înapoi, în locul unde noi am fost mai înainte".

3. 1. Și Adam s-a întors după șapte zile. Și[3] a mers peste tot șapte zile încheiate, în acel pământ, dar nu a găsit mâncare, asemenea cu ceea ce ei avuseseră în Paradis.

3. 2. Și Eva a zis lui Adam: „Domnul meu, cred că va trebui să mor. Poate astfel Domnul Dumnezeu te va duce înapoi în Paradis, pentru că aceasta s-a întâmplat din cauza mea, căci Domnul Dumnezeu și-a sporit mânia cu tine. Dorești să mă ucizi, dacă tot va trebui să mor? Poate

---

[1] Textul este cf. *Vita Adae et Evae*, Abhandlungen der koeniglichen Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Philsoph.-philologische Klasse, Munich 14. 3, p. 185-250. Textul a fost tradus din latină în limba engleză de B. Custis, cu ajutorul lui G. Anderson și R. Layton. Noi am tradus textul din engleză cf. locației: http://www2.iath.virginia.edu/anderson/vita/english/vita.lat.html.
Editorii englezi socotesc acest text și altele ca el, „apocrife". Nu știm însă, cât avem adevăr sau minciună în acest *apocrif*. Dar, pentru noi, acești doi Protopărinți ai noștri sunt Sfinții Părinți Adam și Eva, chiar dacă aici, adevărul despre ei poate fi împletit cu multiple fabulații.
Am tradus acest text, pentru a putea fi confruntate datele din el cu datele Revelației divine, adică cu ceea ce ne spune Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție despre cei doi Sfinți ai lui Dumnezeu. Datele care sunt de la sine niște exagerări sau pur și simplu minciuni, vor apărea, pentru cititorii avizați, de la prima citire, cu siguranță. Însă rămân multe alte date, pe care trebuie să le verificăm apelând la Sfânta Tradiție a Bisericii Ortodoxe, lucru care nu este simplu de făcut.

[2] Aici textul avea o repetiție pe care am eliminat-o, considerând-o greșeală de editare.

[3] Și de aici am eliminat o altă formulă repetitivă.

Domnul Dumnezeu te va duce înapoi în Paradis, întrucât, în acest fel, păcatul meu, tu-l vei alunga de aici”.

3. 3. Adam a răspuns: „Nu spune astfel de lucruri Eva, ca nu cumva Domnul Dumnezeu să nu aducă asupra noastră, alte ispite asemănătoare[4]. Cum pot să fac aceasta, ca eu să îmi ridic mâna, împotriva propriului meu trup?[5] Ci hai să ne ridicăm şi să căutăm pentru noi ceva, prin care putem trăi, căci noi nu trebuie să pierim”.

4. 1. Mergând după mâncare, ei au căutat multe zile, dar nu au găsit nimic asemănător cu ceea ce aveau în Paradis. Ei nu au găsit decât ceea ce mâncau animalele.

4. 2. Adam a zis Evei: „Domnul a dat aceste lucruri animalelor şi fiarelor sălbatice spre mâncare, pe când nouă mâncare îngerească.

4. 3. Dar trebuie şi e drept ca să plângem înaintea Domnului, Care ne-a făcut pe noi. Haide să facem o mare pocăinţă! Poate Domnul Dumnezeu Se va milostivi[6] şi va face milă cu noi şi ne va da nouă ceva, prin care noi să putem trăi”.

Pocăinţa şi a doua ispită

5. 1. Eva a zis lui Adam: „Domnul meu, spune-mi mie ce este pocăinţa şi cât durează îndeplinirea ei? Căci poate ne luăm asupra noastră o nevoinţă, pe care n-o putem îndura şi El nu aude rugăciunile noastre.

5. 2. Şi Domnul Îşi întoarce faţa Sa de la noi, fiindcă nu am împlinit ceea ce am făgăduit.

5. 3. Domnul meu, cât de multă pocăinţă gândeşti că trebuie să fac, pentru munca şi chinul pe care l-am adus asupra ta[7]?”.

---

[4] Gândul la păcate, atrage alte ispite ale demonilor.

[5] Conştiinţa unităţii neamului omenesc. Sfântul Adam nu poate să ucidă pe Sfânta Eva, pentru că are conştiinţa că ea este luată din propriul lui trup şi că e un trup cu ea prin căsătorie.

[6] Literal: *va ceda*.

[7] Se referă la păcatul său, prin care a îndemnat şi pe Sfântul Adam.

6. 1. Şi Adam a zis către Eva: „Tu nu poți să faci aşa de multă nevoință ca mine, ci vei face aşa cât poți, ca să fii mântuită. Iar eu voi ține patruzeci de zile de post. Pe când tu, te vei scula şi te vei duce la râul Tigru şi vei lua o piatră[8] şi vei sta pe ea în apă, până la gât, în adâncimea râului. Mergi şi să nu rosteşti niciun cuvânt, ce vine înainte gurii tale – după cum făceam odinioară – noi care suntem nevrednici să cerem ceva Domnului, datorită buzelor noastre, care sunt necurate, din cauza celor nepermise şi a pomului oprit.

6. 2. Stai în apa râului 37 de zile, pe când eu voi sta 40 de zile în apa Iordanului. Poate Domnul va face milă cu noi".

7. 1. Eva a mers către râul Tigru şi a făcut ceea ce Adam i-a spus ei.

7. 2. De asemenea şi Adam a mers către râul Iordan şi a stat pe o piatră, până la gât, în râu.

8. 1. Adam a zis: „Am să-ți spun ție, apă a Iordanului, jalea avută de mine şi alungarea mea tuturor ființelor ce înoată şi care sunt în tine.

8. 2. Ele nu vor plânge pentru sine, ci pentru mine, căci ele nu au făcut păcatul pe care l-am făcut eu".

8. 3. De îndată, toate ființele vii au venit şi l-au înconjurat şi apa Iordanului a stat / s-a oprit din acea clipă şi nu a mai curs ca de obicei.

9. 1. Au trecut optsprezece zile. Atunci Satana, arătându-şi furia şi schimbându-se pe sine într-un briliant al unui înger, a venit degrabă la râul Tigru la Eva.

9. 2. A găsit-o pe ea vărsând lacrimi şi atunci, diavolul însuşi, ca unul care se jelea cu ea, a început să verse şi el lacrimi şi să-i zică: „Vino afară din râu şi odihneşte-te şi nu mai prelungi plânsul. Încetează acum tristețea şi plângerea. De ce eşti tu neliniştită, tu şi soțul tău Adam?

9. 3. Domnul Dumnezeu a auzit plângerea voastră şi v-a primit pocăința. Toți îngerii care sunt cu noi, au mijlocit pentru voi, rugând pe Domnul

9. 4. şi El m-a trimis ca să te scot afară din apă şi să îți dau ție hrană, de care ați avut în Paradis şi pentru care eşti necăjită.

---

[8] Un bolovan.

9. 5. De aceea, vino acum afară din apă şi eu te voi conduce către locul, unde mâncarea voastră este pregătită!”.

10. 1. Auzind acestea, Eva l-a crezut pe el şi a ieşit afară din apa râului. Trupul ei era ca iarba din apele înghețate.

10. 2. Când ea a ieşit afară, a căzut la pământ[9]. Însă demonul a oprit căderea ei şi a condus-o la Adam.

10. 3. Când a văzut-o Adam şi pe diavol împreună cu ea, a strigat cu lacrimi, zicând: „O, Eva, Eva, unde este lucrul pocăinței tale? Cum ai fost din nou înşelată de duşmanul nostru, prin care noi am fost scoşi din locuința Paradisului şi din fericirea dumnezeiască?”.

11. 1. Când Eva a auzit aceasta, [atunci] a cunoscut, că acesta era demonul, care a înşelat-o să iasă afară din râu şi în fața căruia a căzut la pământ şi supărarea ei era îndoită, căci se bocea şi plângea.

11. 2. Ea a strigat zicând: „Durerea[10] să fie a ta, demone! Pentru ce unelteşti lupte împotriva noastră? Ce grijă ai tu față de noi? Ce am făcut noi, ca tu să ne chinuieşti atât de supărător? De ce răutatea ta se întinde peste noi?

11. 3. Ți-am luat noi slava ta sau suntem cauza pentru care ai fost alungat din slavă? De ce ne prigoneşti, o, duşmanule, hulitorule şi invidiosule până la moarte?”.

Căderea Satanei

12. 1. Gemând, demonul a zis: „O, Adame, toată duşmănia[11], invidia şi resentimentele mele sunt față de tine, de când, din pricina ta, eu am fost aruncat şi izgonit din slava mea, pe care o aveam în cer, în mijlocul Îngerilor. Din cauza ta eu am fost aruncat afară pe pământ”.

12. 2. Adam a răspuns: „Ce am eu de-a face cu tine?

12. 3. Ce greşeală am făcut împotriva ta? Căci dacă tu nu ai fost lovit sau vătămat de către noi, de ce ne prigoneşti?”.

---

[9] În sensul că s-a închinat diavolului, cf. 11. 1.
[10] Vaiul.
[11] Ura.

13. 1. Şi demonul a răspuns: „Adame, cine eşti tu ca să mă întrebi pe mine? Din cauza ta eu am fost aruncat afară din cer.

13. 2. Când tu ai fost creat / plăsmuit[12], eu am fost aruncat de la faţa lui Dumnezeu şi am fost trimis departe de împreuna sălăşluire cu Îngerii. Când Dumnezeu a suflat în tine suflarea vieţii (*blew into you the breath of life*) şi înfăţişarea ta şi asemănarea ta a fost după chipul lui Dumnezeu, Mihail[13] te-a condus şi te-a făcut să te închini înaintea ochilor lui Dumnezeu. Atunci Domnul Dumnezeu a zis: „Iată, Adam, s-a făcut după chipul şi asemănarea Noastră!".

14. 1. Acestea s-au făcut, înainte ca Mihail să cheme toţi Îngerii şi să le zică: „Slujiţi chipului Domnului Dumnezeu, căci de Domnul Dumnezeu s-a poruncit aceasta!".

14. 2. Mihail însuşi a slujit mai întâi şi apoi m-a chemat pe mine şi mi-a zis: „Slujeşte chipului lui Dumnezeu Iehova!".

14. 3. Eu am răspuns: „Eu nu voi avea întru mine slujirea / închinarea către Adam". Când Mihail m-a silit să mă închin, eu am zis către el: „De ce mă sileşti ? Eu nu mă voi închina lui, care îmi este inferior şi a apărut după mine. Eu sunt înaintea acestei creaturi. Înainte ca el să fi fost făcut, eu fusesem deja creat. Acesta se cuvine să se închine mie".

15. 1. Auzind aceasta, ceilalţi Îngeri, care erau sub mine[14] , fără voia lor, s-au închinat / i-au slujit lui.

15. 2. Mihail a zis: „Închină-te chipului lui Dumnezeu! Dacă nu te vei închina, Domnul Dumnezeu va fi foarte mânios pe tine".

15. 3. Iar eu i-am zis: „Dacă El va fi foarte mânios pe mine, atunci eu voi aşeza scaunul meu mai presus de stelele cerului şi voi fi asemenea Celui Prea Înalt".

16. 1. De aceea, Domnul Dumnezeu S-a mâniat foarte pe mine şi m-a trimis cu îngerii mei, de la slava noastră. Din cauza ta noi am fost aruncaţi din locuinţa noastră întru această lume şi aruncaţi afară, pe pământ.

---

[12] : „Ai plăsmuit cu mâna pe om", ca la slujba înmormântării.

[13] Sfântul Arhanghel Mihail.

[14] Sub conducerea mea.

16. 2. De atunci noi suntem necăjiți, de când am fost izgoniți din multa slavă

16. 3. şi ne necăjeam văzându-te în acea mare fericire în care te desfătai.

16. 4. Printr-un şiretlic eu am făcut să cadă soția ta şi, din cauza ei, tu să fii izgonit din desfătarea fericirii tale, după cum eu am fost izgonit din slava mea".

17. 1. Auzind acestea, Adam a strigat cu glas mare din cauza diavolului şi a zis: „O, Domnul Dumnezeul meu, în mâinile Tale este viața mea! Fă ca acest duşman al meu să se depărteze de mine, căci îmi văd ruina / decăderea/ nenorocirea sufletului meu. Dă-mi mie slava sa, pe care el însuşi a pierdut-o!".

17. 2. De îndată a plecat diavolul şi nu a mai apărut în fața lui mult timp.

17. 3. Adam a continuat, cu adevărat, 40 de zile, stând, în pocăință, în apele Iordanului.

Separarea lui Adam de Eva

18. 1. Eva a zis lui Adam: „Tânjesc / doresc să pot viețui cu tine, domnul meu, căci ție se supune viața mea, însă tu nu poți să iei parte nici la prima şi nici la a doua cădere a mea[15]. Căci am fost ispitită şi înşelată, fiindcă nu am ținut porunca lui Dumnezeu. Acum mă separ de lumina acestei vieți. Voi merge spre apus[16] şi voi sta acolo până voi muri".

18. 2. Apoi, ea a început să meargă către regiunile apusului şi a început a se boci / a plânge şi a vărsa lacrimi amare / dureroase, cu mari gemete.

18. 3. Ea şi-a făcut acolo o locuință, fiind însărcinată de trei luni.

19. 1. Când s-a apropiat timpul ca ea să nască, a început să fie cuprinsă de dureri şi striga către Domnul, zicând:

[15] Literal era „collusion" = cârdăşie.
[16] Spre vest.

19. 2. „Ai milă de mine, o, Domnul meu; ajută-mi mie!”. Dar ea nu a fost auzită şi nici n-a văzut mila Domnului înaintea ei. Şi a zis către sine: „Ce îmi vei spune, doamne, Adame? Vă implor, lumini ale răsăritului, când vă întoarceți iarăşi spre răsărit, să vorbiți domnului meu Adam”.

20. 1. Şi chiar în acea vreme[17], Adam a zis: „Plângerea Evei a ajuns la mine. Poate că şarpele s-a luptat din nou cu ea”.

20. 2. Mergând, el a găsit-o în mari dureri. Eva a zis: „Cum este aceasta, că eu te văd, domul meu? Sufletul meu a devenit rece începând cu aceste dureri. Roagă-te, dar[18], Domnului Dumnezeu pentru mine[19], căci te poate auzi şi privi spre mine şi mă poate elibera, de aceste dureri foarte rele ale mele”.

20. 3. Şi atunci, Adam s-a rugat Domnului pentru Eva.

21. 1. Şi iată, că 12 Îngeri au venit şi două Puteri [cereşti][20], stând de-a dreapta şi de-a stânga Evei.

21. 2. Mihail a stat de-a dreapta ei şi a întins fața lui către pieptul ei (*and touched his face to her chest*) şi i-a zis Evei: „Fericită eşti tu, Eva, din pricina lui Adam, pentru că rugăciunea lui şi implorările sale sunt mari. Am fost trimis către tine, căci ai putut să ceri ajutorul nostru. Ridică-te acum şi pregăteşte-te pentru naştere”.

21. 3a. Ea a adus pe lume[21] un copil, care strălucea ca lumina[22]. Şi de îndată pruncul a stat în picioare şi a mers şi a adus câteva ierburi cu propriile sale mâini şi i le-a dat mamei sale. Numele său a fost *Cain*.

---

[17] Concomitent.
[18] Literal: *acum*.
[19] Literal: *în numele meu*.
[20] Dar de fapt, e vorba de doi Sfinți Arhangheli. Observăm aceasta din fraza următoare.
[21] Literal: *afară*. La noi : „a da afară” înseamnă „a avorta”. Englezii exprimă naşterea ca o dare la lumină a noii vieții, ca o dezvăluire, ca o prezentare a vieții ascunse, până acum ceva timp, parte componentă, deşi distinctă, a pântecelui mamei sale.
[22] Literal: *strălucitor*.

Moartea lui Abel

22. 1. Adam a luat pe Eva şi băiatul şi a mers împreună cu ei către răsărit.

22. 2. Şi Domnul Dumnezeu a trimis lor multe seminţe prin Îngerul Mihail, pe care le-a dat lui Adam şi le-a arătat lor cum să le lucreze şi să păzească recoltele, cât şi ordinea în care apar fructele, prin care ei şi toţi urmaşii lor pot să trăiască.

22. 3. După aceea, Eva a zămislit şi a născut un fiu, al cărui nume era Abel şi Cain şi Abel au rămas împreună, ca şi când ar fi unul.

22. 4a. Şi Eva a zis lui Adam:

22. 4b. „Domnul meu, pe când dormeam am avut o vedenie, ca şi când sângele fiului nostru Abel era în mâna lui Cain şi acesta îl gusta cu gura sa. Din această pricină eu sunt îndurerată”[23].

22. 5. Iar Adam a zis: „Vai mie, să nu ucidă Cain pe Abel şi prin aceasta să se despartă ei unul de altul şi să se facă despărţire între case din cauza lor!”.

23. 1. Ei l-au făcut pe Cain agricultor (*a farmer*) şi pe Abel păstor (*a shepherd*), ca să poată astfel despărţi pe unul de celălalt.

23. 2. Dar şi după aceasta[24], Cain a ucis pe Abel. Adam avea atunci 130 de ani. Abel a fost ucis, când el avea 122 de ani.

23. 3. După aceasta[25], Adam a cunoscut-o pe soţia sa şi a născut un fiu şi l-a numit pe el Set [Fac 4, 25; 5, 3].

24. 1. Şi Adam a zis către Eva: „Iată, am alt fiu în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain” [Fac 4, 25] [26].

[23] Chinuită de durere.
[24] Cu toată despărţirea lor, în cele din urmă.
[25] După moartea Sfântului Abel.
[26] Ediţia BOR 1988: „Adam a cunoscut iarăşi pe Eva, femeia sa, şi ea, zămislind, a născut un fiu şi i-a pus numele *Set*, pentru că şi-a zis: *Mi-a dat Dumnezeu alt fiu în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain*”.

24. 2. După ce Adam l-a născut pe Set, el a mai trăit 800 de ani şi a născut 30 de fii şi 30 de fiice, 63 cu toții şi aceştia s-au înmulțit mereu pe pământ, în toate părțile[27].

Vedenia lui Adam

25. 1. Adam a zis lui Set: „Ascultă-mă ce-ți spun, căci e ceea ce am auzit şi am văzut. După ce eu şi mama ta am fost alungați din Paradis.

25. 2. Când noi eram la rugăciune, Arhanghelul Mihail, vestitorul lui Dumnezeu, s-a apropiat de mine.

25. 3. Şi am văzut un car de luptă asemenea vântului (*a chariot like the wind*) şi roțile îi erau de foc şi am fost dus tocmai în Paradis. Şi am văzut pe Domnul şezând, iar fața Sa fiind asemenea văpăii ce arde înfricoşător. Şi multe mii de Îngeri erau la dreapta şi la stânga carului Său.

26. 1. Văzând aceasta, am fost tulburat şi frica a căzut peste mine şi m-am închinat înaintea Domnului, Cel ce este mai presus de fața pământului.

26. 2. Atunci Domnul a zis către mine: „Iată, vei muri, fiindcă ai călcat porunca Domnului, căci ai ascultat mai mult de glasul soției tale, pe care am dat-o pentru totdeauna spre supunere ție, ca să poți să o ai pe ea, după cum vrei voi. Căci tu ai ascultat-o pe ea şi ai călcat cuvintele Mele".

27. 1. Când am auzit aceste cuvinte ale Domnului, am căzut jos, la pământ şi m-am închinat Domnului şi I-am zis: „Domnul meu, Dumnezeul meu Cel Preaputernic şi Preamilostiv, cel Preasfânt şi care Îți ții promisiunile[28], nu

---

[27] Cf. Fac 5, 5 , Sfântul Adam a trăit 930 de ani şi, dacă adunăm 130+ 800 aflate în acest text pe care îl traducem, obținem acest rezultat. Însă la Fac 5, 4, se spune, că „zilele pe care le-a trăit Adam după naşterea lui Set au fost şapte sute de ani", ceea ce contravine cu cei 800 de ani pe care îi propune textul nostru. Pentru că, la Fac 5, 3, Set s-a născut, la cei 230 de ani pe care îi avea Sfântul Adam atunci, adunarea corectă este 230 + 700 şi nu 130 + 800, pe care o propune textul nostru.

[28] Literal: *Care eşti credincios* (hotărârilor Tale celor veşnice).

lăsa ca numele şi cinstirea Ta şi slava Ta să fie uitate[29], ci întoarce sufletul meu înapoi, căci voi muri şi duhul meu va ieşi afară din gura mea.

27. 2. Nu mă lepăda afară de la ochii Tăi, pentru că Tu m-ai plăsmuit din ţărâna pământului [Fac 2, 7] şi nu mă lăsa fără harul Tău, cu care Tu m-ai hrănit /pe care mi l-ai dat!

27. 3. Căci, iată, au venit peste mine cuvintele Tale". Atunci Domnul Dumnezeu a zis către mine: „Întrucât zilele tale sunt numărate, vei deveni atent mai mult la cele ce înţelegi…[30], mai mult la răutatea durerilor. În acest fel nu va mai fi luată de la urmaşii tăi[31], care îmi slujesc Mie".

28. 1. Când am auzit aceste cuvinte, am căzut la pământ şi m-am închinat Domnului Dumnezeu zicând: „Veşnic eşti Tu şi Dumnezeul Cel Preaînalt! Toate făpturile Îţi aduc laudă şi Îţi slujesc Ţie.

28. 2. Tu eşti deasupra tuturor, fiind Lumină strălucitoare, Lumină adevărată, Viaţa cea veşnică, Sfinţenie necuprins de mare. Tu dai daruri dumnezeieşti celor ce Te slăvesc pe Tine şi se închină Ţie, căci Tu arăţi neamului omenesc marile daruri ale milei Tale".

28. 3. După ce m-am închinat Domnului Dumnezeu, imediat Mihail – Arhanghelul Domnului – m-a luat de mână şi m-a condus afară de Paradisul vederii lui Dumnezeu şi de locul unde El stăpâneşte.

28. 4. Şi Mihail, purtând în mână o nuia (*a rod*), a atins apele care înconjurau Paradisul şi ele au îngheţat.

29. 1. Atunci am trecut mai departe şi Mihail a mers mai departe cu mine şi m-a adus pe mine din nou, în locul de unde m-a luat.

29. 2. Ascultă acestea, fiul meu Set, aceste taine şi lucruri promise, care au venit şi pe care le-am văzut. Datorită mâncării din pomul cunoştinţei (binelui şi răului), am cunoscut şi înţeles aceste lucruri, care se petrec în acest veac

29. 3. şi pe care Domnul le va da făpturilor sale, adică neamului omenesc.

[29] Literal: *distruse*.
[30] Aici avem un text corupt.
[31] Literal: *odraslele tale*.

29. 4. Căci Domnul va veni ca o lumină a focului. Din gura Sa dumnezeiască vom avea porunci şi sfaturi cu toții (căci din gura Sa vor ieşi, ca o sabie ascuțită cu două tăişuri) şi Îl vor cinsti pe El, în casa peste care se va pogorî dumnezeirea Sa. Şi El Se va arăta lor cu totul minunat în locul puterii Sale.

29. 5. Atunci ei vor zidi o casă Domnului Dumnezeu în numele meu, căci aici vor fi auziți şi văzuți, aici jos, ca pe mine şi libertatea mea de la Domnul, Dumnezeu o va da lor, în pământul în care El îl va pregăti pentru ei şi acolo, ei vor călca poruncile Lui. Templul lor va fi ars cu foc şi pământul lor va fi nefericit şi ei înşişi vor fi împărțiți (*dispersion*), fiindcă vor mânia (*provoked*) pe Domnul.

29. 6. Dar apoi – după a treia sau a şaptea zi ? – Acela îi va cruța pe ei şi îi va întoarce la locul lor şi ei vor zidi încă şi mai mare casa Domnului, şi aceasta va fi mai înaltă decât cea care a fost înainte.

29. 7. Dar încă odată fărădelegile vor întrece dreptatea. După care, Domnul va locui, viețuind cu oamenii pe pământ. Astfel dreptatea va începe să strălucească şi locaşul Domnului va fi cinstit în veci. Vrăjmaşii Lui nu vor mai putea să ucidă pe aceia, care vor crede în Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va dobândi la Sine un popor credincios, care va fi mântuit pentru vecii vecilor. Dar necredincioşii, care nu vor dori să iubească legea Lui, vor fi pedepsiți de Dumnezeu, Împăratul lor.

29. 8. Cele cereşti şi cele pământeşti, noaptea şi ziua, şi toate creaturile vor asculta de El /se vor supune Lui şi nu vor călca poruncile Sale şi nici nu vor schimba lucrurile Sale.

29. 9 Pe când, oamenii care vor părăsi legea Domnului, vor fi nimiciți. În acest fel, Domnul va scoate afară de la Sine pe cei necredincioşi, căci cei Drepți vor lumina asemenea soarelui în fața lui Dumnezeu. Şi în acel timp oamenii vor fi curățiți prin apă de păcatele lor.

29. 10. Aceia, care nu vor dori să se curățească /să se purifice prin apă vor fi pedepsiți. Fericit va fi omul, care îşi va îndrepta sufletul său, când judecățile şi marile daruri ale lui Dumnezeu vor fi printre oameni! Şi faptele lor vor fi cercetate de Dumnezeu, Judecătorul Cel Preadrept”.

30. 1b. După ce Adam a ajuns la vârsta de 930 de ani, şi cunoscând că zilele lui sunt spre sfârşit, a zis către Eva: „Adu la mine pe toți copiii mei, căci vreau să-i binecuvintez înainte de moartea mea, căci încă mai pot să vorbesc cu ei”.

30. 2. Şi ei s-au strâns înaintea feței sale, în fața locaşului de rugăciune, unde el se închina Domnului Dumnezeu şi numărul lor era de 15.000 de oameni, fără a socoti femeile şi copiii.

30. 3. Ei l-au întrebat pe el (şi când ei s-au adunat în jurul lui, ei au vorbit ca o singură voce): „Ce s-a întâmplat cu tine, de ne-ai adunat pe toți la un loc? De ce plângi pe patul tău?”.

30. 4. Răspunzând, Adam le-a zis: „Copiii mei, trăiesc o mare durere”. Şi toți copiii lui i-au zis: „Ce înseamnă, tată, a avea o mare durere?”.

31. 1. Atunci fiul său Set a zis: „Doamne, ți se întâmplă aceasta, pentru că de mult ai luat acel fruct din Paradis, pe care l-ai mâncat, şi de aceea suferi acum întristare? Spune-mi şi voi merge la porțile Paradisului şi voi pleca capul meu în țărână şi mă voi arunca eu însumi la pământ înaintea porților Paradisului, jelindu-mă cu mare plângere, rugându-L pe Domnul[32]. Poate că mă va auzi şi va trimite Îngerul Său şi îmi va da mie un astfel de fruct, pe care tu îl doreşti”.

31. 2. Adam a răspuns şi a zis: „Nu, fiul meu, nu doresc aceasta, căci pentru aceasta eu sufăr acum de boală şi de mare durere, în trupul meu”.

31. 3. Set îi răspunde : „Ce este durerea, Domnul meu, tată, pentru că eu nu o cunosc? Nu o poți trimite departe de noi? Dar spune-ne şi nouă atunci, căci în noi nu o cunoaştem”.

[32] Literal: *implorându-L*.

32. 1. Adam a răspuns şi le-a zis: „Ascultați-mă, copiii mei. Când Dumnezeu ne-a făcut pe noi, pe mine şi pe mama voastră, şi locuiam noi în Paradis şi aveam noi toate fructele pomilor pentru mâncare, Acela ne-a poruncit[33] nouă, zicând: „Din pomul cunoştinței binelui şi răului, care este în mijlocul Paradisului, să nu mâncați” [Fac. 2, 17].

32. 2. De aceea, Dumnezeu mi-a dat mie şi mamei voastre parte în Paradis: mie mi-a dat pomii din partea estică şi nordică iar mamei voastre i-a dat pe cei din sud şi vest.

33. 1. Şi Domnul ne-a dat nouă doi Îngeri, care să ne păzească pe noi[34].

33. 2. Dar în ceasul, când Îngerii se urcau la cer ca să vadă pe Dumnezeu şi să-I slujească, odată, demonul, duşmanul nostru, a descoperit locul.

33. 3. Şi astfel ea a mâncat şi mi-a dat şi mie să mănânc [Fac. 3, 6].

34. 1. Imediat, Domnul Dumnezeu a fost foarte mâniat pe noi şi a zis către mine: „Fiindcă tu ai uitat porunca mea şi nu ai ținut cuvântul pe care Eu ți l-am încredințat ție, Eu voi aduce peste trupul tău 7 chinuri[35]. Eu te voi tortura cu dureri începând cu capul tău, cu ochii şi urechile, până la picioare şi în fiecare mădular în parte”. Şi astfel a socotit ca pedeapsa să fie probarea în suferință [a marilor noastre păcate], după fructul copacului.

34. 2. Şi Domnul a trimis toate acestea peste mine şi peste toți urmaşii noştri”.

[33] Literal: *interzis*.

[34] Sfinții Îngeri sunt *Îngeri păzitori*. O ideea care e păstrată cu sfințenie de Sfânta Tradiție Ortodoxă.

[35] Necazuri.

Porunca de a se recupera uleiul

35. 1. Şi a zis aceasta Adam tuturor copiilor săi, când avea mari dureri şi striga cu o voce mare şi zicea: „Ce voi face, eu, care sunt un nenorocit, fiind în asemenea mari dureri?”.

35. 2. Şi când Eva l-a văzut pe el, ea a început să plângă şi a zis: „Domnul Dumnezeul meu, adu peste mine durerea lui, căci eu am fost cea care am păcătuit!”. Şi Eva a zis apoi către Adam: „Domnul meu, dă-mi o parte din durerea ta, căci datorită mie a venit această pedeapsă asupra ta!”.

36. 1. Şi Adam a zis astfel Evei: „Ridică-te şi mergi cu fiul meu Set, lângă porțile Paradisului şi cazi în țărână cu mâinile tale şi prosternează-te până la pământ, plângând înaintea vederii lui Dumnezeu!

36. 2. Poate El se va milostivi şi va trimite pe Îngerul Său la copacul milei Sale, din care curge uleiul vieții şi îți va da şi ție puțin, din care să mă ungi şi pe mine, ca să pot avea odihnă din partea durerilor, care mă macină pe mine”.

Întâlnirea cu fiarele sălbatice

37. 1. Set şi mama lui erau departe de porțile Paradisului. Şi, de aceea, când ei călătoreau, au apărut şerpi şi fiare sălbatice, care l-au atacat pe Set.

37. 2. Dar când Eva a văzut aceasta a zis: „Vai, vai mie, pentru că eu sunt blestemată, fiindcă nu am ținut poruncile Domnului!”.

37. 3. Şi Eva a zis către şarpe cu voce mare: „O blestemată jivină, de ce nu te temi tu de chipul lui Dumnezeu şi îndrăzneşti să lupți împotriva lui? De ce s-au semețit colții tăi?”.

38. 1. Şi fiara i-a răspuns cu o voce omenească: „O, Eva, răutatea noastră este împotriva ta? Este furia noastră împotriva ta?

38. 2. Spune-mi Eva, cum aş fi putut deschide gura ta ca să mănânci fructul, pe care Domnul Dumnezeu ți-a poruncit să nu-l mănânci? Şi cum aş putea eu să fi făcut asta, dacă eu aş fi fost de la început, respins de către tine?”.

39. 1. Atunci Set a zis către fiară: „Poate Domnul Dumnezeu să te respingă pe tine. Fii mut, rămâi fără grai, închideți gura ta, blestemat duşman al adevărului, stricătorule al celor stricați! Depărtează-te de chipul lui Dumnezeu, până în ziua când Domnul va veni şi va porunci să fi dat muncilor!”.

39. 2. Şi fiara a zis lui Set: „Iată, eu am să plec departe, după cum tu ai zis, de la fața chipului lui Dumnezeu”. Şi îndată a suflat cu colții săi şi a dispărut de la Set.

Sosirea la Paradis

40. 1. Set şi mama lui au mers mai departe, până la Paradis, pentru uleiul milei, ca să ungă pe Adam, care era bolnav. Ajungând la porțile Paradisului ei au căzut la pământ şi au întins în țărână mâinile lor şi s-au prosternat până la pământ şi au început să plângă cu jale mare, implorând pe Dumnezeu, Care putea să trimită milă lui Adam, în durerile sale şi să trimită pe Îngerul Său, ca să-i dea din acel ulei al milei.

41. 1. Şi[36] după ce ei s-au rugat şi au stăruit multe ceasuri la rând, iată, că Îngerul Mihail a apărut în fața lor şi le-a zis: „Eu sunt trimis la voi de la Domnul, căci eu am puterea peste trupul omenesc.

41. 2. Şi de aceea vă spun ție, Set, omul lui Dumnezeu, să nu plângi şi nici să te rogi şi să stărui pentru

[36] Se indică de către editorul american, că textul care începe aici aparține apocrifului, numit *Evanghelia lui Nicodim* 41. 1.

uleiul pomului milei, ca să ungi pe tatăl tău, Adam, pentru a-i trece durerile trupului său”.

Mihail răspunde

42. 1. Pentru că niciun înţelept nu poate primi ceva până în ultimele zile, după anii pe care i-a petrecut.

42. 2. Căci asta se va face, când marea iubire a Împărăției lui Dumnezeu va veni pe pământ, ca să scoale trupul lui Adam şi, împreună cu el, trupurile tuturor celor adormiţi. Numai adevăratul Fiul a lui Dumnezeu, când El va veni, va fi botezat în apele Iordanului, şi când va veni înaintea apelor Iordanului, el va vindeca pe toţi, cei care vor crede în el, cu uleiul milei Sale.

42. 3. Acest ulei al milei se va da din neam în neam acelora, care se renasc prin apă şi prin Sfântul Duh, la viaţa veşnică. Numai atunci, marea iubire a Fiului lui Dumnezeu, se va pogorî pe pământ şi va conduce pe tatăl tău, Adam, înapoi în Paradis, la copacul milei[37].

Reîntoarcerea la Adam

43. 1. Însă tu, Set, întoarce-te acum la tatăl tău Adam, pentru că timpul vieţii sale e pe sfârşite. Căci mai sunt 6 zile, până când sufletul său se va despărţi de trupul său, şi, când tu vei vedea mare minune în cer şi pe pământ şi în luminile cerului”.

43. 2. După ce a spus acestea, Mihail s-a îndepărtat de la Set. Set şi Eva au venit acasă, purtând cu ei un mic mănunchi de spice…nard, şofran, calamină şi scorţişoară[38].

---

[37] Până aici ţine pasajul din *Evanghelia lui Nicodim*.
[38] Cf. *Legendei Sfintei cruci*, III.

44. 1. Şi, când Set şi mama lui au ajuns la Adam, ei i-au spus lui, toate cele petrecute pe cale, şi ce a spus fiara, şarpele, care a fost mustrat de către Set.

Adam o ceartă pe Eva

44. 2. Şi Adam a zis Evei: „Ce ai făcut? Tu ne-ai băgat pe noi în mare chin, prin cădere şi păcat, pentru toate generațiile noastre.

44. 3. Căci tu ai făcut să urmeze şi copiii tăi după moartea mea, căci toți cei care răsar din noi vor avea nevoie de muncă, dar vor fi şi în lipsuri. Şi ei ne vor blestema pe noi, zicând:

44. 4. „Părinții noştri, care au fost la început, ne-au adus nouă toate aceste rele”. Auzind acestea, Eva a început să plângă şi să geamă[39].

Moartea lui Adam

45. 1. După cum Mihail a prezis, după 6 zile s-a petrecut şi moartea lui Adam.

45. 2. Când Adam a cunoscut că este clipa morții sale, el a zis acestea tuturor copiilor lui: „Acum eu am 930 de ani şi dacă mor, îngropați-mă pe mine alături de marea grădină a lui Dumnezeu, lângă locuința Lui”.

45. 3. Şi s-a întâmplat aceasta. Când şi-a terminat cuvintele sale, el şi-a dat duhul.

---

[39] Aici se încheie citarea din *Legenda Sfintei cruci*, III.

46. 1. Soarele, luna şi stelele s-au întunecat pentru 7 zile. Set a îmbrăţişat trupul tatălui său şi a jelit deasupra lui[40]. Eva îşi ţinea ochii săi spre pământ şi cu mâinile sale îşi strângea capul şi capul său era pe genunchii săi[41]. Şi toţi copiii ei au plâns cu multe lacrimi amare.

46. 2. Atunci Mihail, Arhanghelul, s-a apropiat şi a stat la capul lui Adam şi a zis către Set: „Ridică trupul tatălui tău şi vino cu mine şi vei vedea ceea ce Domnul Dumnezeu, vrea să-ţi arate ţie! El este făptura Lui şi are milă de el”.

Ridicarea lui Adam în Paradis[42]

47. 1. Apoi, toţi Îngerii, cântând din trâmbiţe, au zis: „Binecuvântat eşti Tu, Doamne, pentru că ai avut milă de făptura Ta!”.

47. 3. Şi Set a văzut mâna Domnului întinsă, ţinând pe Adam. Şi mâna Lui era deasupra lui Mihail, zicând:

17. 5. „Îţi las pe el în grija ta până în ziua răsplătirii, în rugăciune până în anii aceia, când eu voi schimba jalea lui întru bucurie. Atunci el va sta pe tronul lui, din care l-a alungat acela, care l-a înşelat [*beguiled*] pe el”.

Slujbele de înmormântare ale lui Adam şi Abel

[40] Jelirea deasupra coşciugului e şi la noi o practică obişnuită.

[41] Aidoma rugăciunii Sfântului Ilie Prorocul.

[42] O teză total eronată, pentru că ştim că Sfântul Adam şi Sfânta Eva au stat în Iad, până ce i-a ridicat Domnul de acolo, în ziua pogorârii Sale în Iad. Întreaga imnologie a Bisericii mărturiseşte acest lucru.

48. 1. Şi iarăşi a zis Domnul către Îngerii Săi Mihail şi Uriil: „Aduceţi-mi trei pânzeturi pentru linţoliu şi întindeţi-le pe ele peste Adam! De asemenea aduceţi pânzeturi pentru linţoliu şi întindeţi-le şi peste Abel, fiul său! Şi îngropaţi pe Adam şi pe fiul lui!”.

48. 2. Şi toate Cetele îngereşti au trecut pe dinaintea lui Adam şi adormirea sa a fost o moarte sfântă.

48. 3. Îngerii Mihail şi Uriil au îngropat pe Adam şi pe fiul lui în părţile Paradisului, după cum au văzut Set şi mama lui, dar nu şi altcineva. Şi Mihail şi Uriil au zis: „Doar voi să vedeţi acestea, adică înmormântarea tatălui vostru!”[43].

Legenda celor două stele

49. 1. La şase zile după moartea lui Adam, Eva cunoaşte, că şi propria sa moarte este aproape, de aceea s-a întâlnit cu toţi fiii şi fiicele sale la un loc. Căci Set era singur, cu cei 30 de fraţi şi de surori ale sale. Şi Eva a zis către ei toţi:

49. 2. „Ascultaţi-mă, copiii mei, căci eu v-am povestit, cum am împins la păcat pe tatăl vostru, ca să calce porunca lui Dumnezeu. Mihail arhanghelul a zis către noi:

49. 3. „Datorită ispitirii tale, Domnul nostru va aduce peste seminţia ta mânia judecăţii, în primul rând prin apă iar, în al doilea rând, prin foc. Prin acestea două, Domnul va judeca toată făptura pământului”.

50. 1. Însă ascultă-mă, copilul meu! Fă table de piatră şi alte table de pământ şi scrie pe acelea întreaga mea viaţă şi ceea ce ai auzit de la noi şi ai văzut.

50. 2. Dacă El va judeca neamul nostru cu apă, tablele de pământ vor pieri, dar vor rămâne tablele care sunt de piatră. Iar dacă va judeca neamul nostru cu foc, tablele de piatră se vor fărâma iar tablele de pământ vor fi arse” [44].

---

[43] Conform *Legendei lemnului Crucii*, 3.

[44] Ideea cu *tablele* şi cu *adevărul* lor, e creată pentru a da „credibilitate” expunerii, pentru că nu a fost o pedeapsă cu foc, ci cu apă, prin potop, ceea ce înseamnă că această scriere „s-au păstrat” pe tablele de piatră.

50. 3. Când ea a zis toate aceste lucruri copiilor săi, ea a fost trasă afară de o mână din ceruri şi un dangăt s-a auzit peste pământ, de la slujitorii lui Dumnezeu, care au adus mulţumiri, pentru ridicarea sufletului ei.

Înmormântarea Evei şi un epilog

51. 1. După aceea, toţi copiii ei au înmormântat-o cu mare plâns. După ce au plâns-o timp de 4 zile, Mihail a venit în faţa lor şi a zis către Set:

51. 3. „Omul lui Dumnezeu, fă plângere nu mai mult de 6 zile, pentru că a 7-a zi este semnul învierii, odihna veacului ce va veni şi în a 7-a zi, Domnul S-a odihnit de toate lucrurile Sale!

Şi a 8-a zi este semnul viitorului şi al fericirii veşnice, în care toţi Sfinţii vor împărăţi până la sfârşitul veacurilor, cu Creatorul şi Mântuitorul lor, având atât suflet, cât şi trup, şi fără să mai moară vreodată. Amin[45]!

51. 3a. După aceea, Set a făcut tablele.

Istoria stelei

52. 1. Apoi Set a făcut două table de piatră şi două de pământ şi a scris pe ele viaţa tatălui său Adam şi a mamei sale Eva, după cum le-a auzit de la ei şi le-a văzut cu proprii lui ochi. Şi el a pus tablele în mijlocul casei tatălui său, unde el se ruga Domnului.

După potop, acele scrieri au fost văzute de mulţi oameni, dar numai una era lizibilă. De aceea, Solomon, fiind înţelept, a văzut scrierea şi s-a rugat Domnului. Şi i-a apărut lui un Înger al Domnului, care i-a zis: „Eu sunt cel care i-am purtat mâna lui Set, ca să poată să scrie aceste pietre cu

[45] Pasajul de aici, deşi nu e semnalat corect în ediţia noastră electronică, pare a fi tot o citare din *Legenda Sfintei cruci*, III.

degetul său. Eu îți voi face cunoscute aceste scrieri, căci tu poți cunoaşte şi înțelege, tot ceea ce scrie pe piatră şi care erau puse în locul de rugăciune al lui Adam şi al Evei, slujitorii Domnului Dumnezeu. Tu trebuie să zideşti acolo templul Domnului, care este casă de rugăciune”.

Astfel Solomon a terminat templul Domnului Dumnezeu şi a numit acele scrieri *achiliace* [46], adică *fără învățătura cuvintelor*, scrise cu degetul lui Set, pe când Îngerul Donului îl purta pe el.

53. 1. Una dintre acele pietre a găsit-o Enoh, al 7-lea de la Adam, care a profețit mai dinainte potopul şi cele despre venirea lui Hristos: „Iată Domnul va veni în sanctuarul Său, pentru a face judecată cu toți şi va arăta pe cei necredincioşi în toate lucrările lor, prin care va vorbi despre cei păcătoşi, împotriva murmurărilor celor păcătoşi şi atei, care trăiesc după poftele lor şi a căror gură e plină de mândrie. Şi toți aceia, care au gura plină de mândrie, vor merge în Hades. Doar Drepții vor merge să se bucure în Împărăția lui Dumnezeu.

54. 1. Adam a intrat în Paradis după 40 de zile iar Eva după 80 de zile. Adam a fost în Paradis pentru 7 ani şi în zilele acelea ei schimbau unul cu altul fiarele sălbatice[47].

Octapartiția lui Adam

55. 1. Trebuie să fie cunoscut [faptul], că trupul lui Adam era format din 8 părți.

Prima parte era din țărâna pământului, din care era făcut trupul său şi prin acesta era greoi.

A doua parte era formată din mare, din care a fost făcut şi sângele său şi de aceea era mai puțin cutezător şi cu instinctul de a fugi.

---

[46] În latină: *scrieri fără învățătura din cărți*.

[47] O nouă citare defectuoasă. Pasajul se pare că este o preluare din *Legenda Sfintei cruci*, IV.

A trei aparte era formată din pietrele pământului, din care erau formate oasele lui şi de aceea era aspru şi pizmaş.

A patra parte era formată din nori, din care au fost făcute gândurile sale şi de aceea era necumpătat.

A cincia parte era formată din vânt, din care era făcută răsuflarea lui şi de aceea era nestatornic.

A şasea parte era formată din soare, din care erau făcuți ochii lui şi de aceea era atât de frumos.

A şaptea parte era din lumina lumii, de aceea era atât de plăcut şi atât de înțelept.

Iar a opta parte era de la Sfântul Duh, din care era făcut sufletul său şi de aceea sunt episcopi, preoți şi toți Sfinții şi aleşii lui Dumnezeu.

Locul lui Adam în creație

56. 1. Trebuie, de asemenea, să cunoaştem, că Dumnezeu a făcut şi a plăsmuit pe Adam în locul unde S-a născut Hristos, adică în cetatea Betleemului, care este situată în centrul pământului.

Acolo, Adam a fost făcut din cele patru colțuri ale pământului, când Îngerii au adus ceva țărână din cele patru părți ale pământului. Adică Mihail, Gavriil, Rafail şi Uriil.

Acest pământ era alb şi pur, asemenea soarelui şi a fost adunat, la un loc, din patru fluvii, adică din Gihon, Fison, Tigru şi Eufrat.

Omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu şi i s-a suflat în fața lui suflare de viață, care este sufletul.

Şi pentru aceasta a fost strâns din patru fluvii, pentru că din patru vânturi a primit suflarea sa.

Numele lui Adam

57. 1. Când Adam a fost creat şi nu s-a găsit niciun nume potrivit pentru el, Domnul a zis către cei patru Îngeri să caute un nume pentru el.

Mihail a mers către răsărit şi a văzut steaua răsăritului, numită *Ancolim* şi a luat prima literă din numele acesteia.

Gavriil a ieşit spre sud şi a văzut steaua sudului, cu numele de *Disis*, şi a lut prima literă din numele acesteia.

Rafail a ieşit spre nord şi a văzut steaua nordului, cu numele de *Arthos* şi a luat prima literă din numele acesteia.

Uriil a ieşit spre vest şi a văzut steaua vestului, cu numele de *Mencembrion* şi a luat prima literă din numele aceleia.

Şi când literele au fost aduse şi puse la un loc, Domnul a zis către Uriil: „Citeşte aceste litere!”.

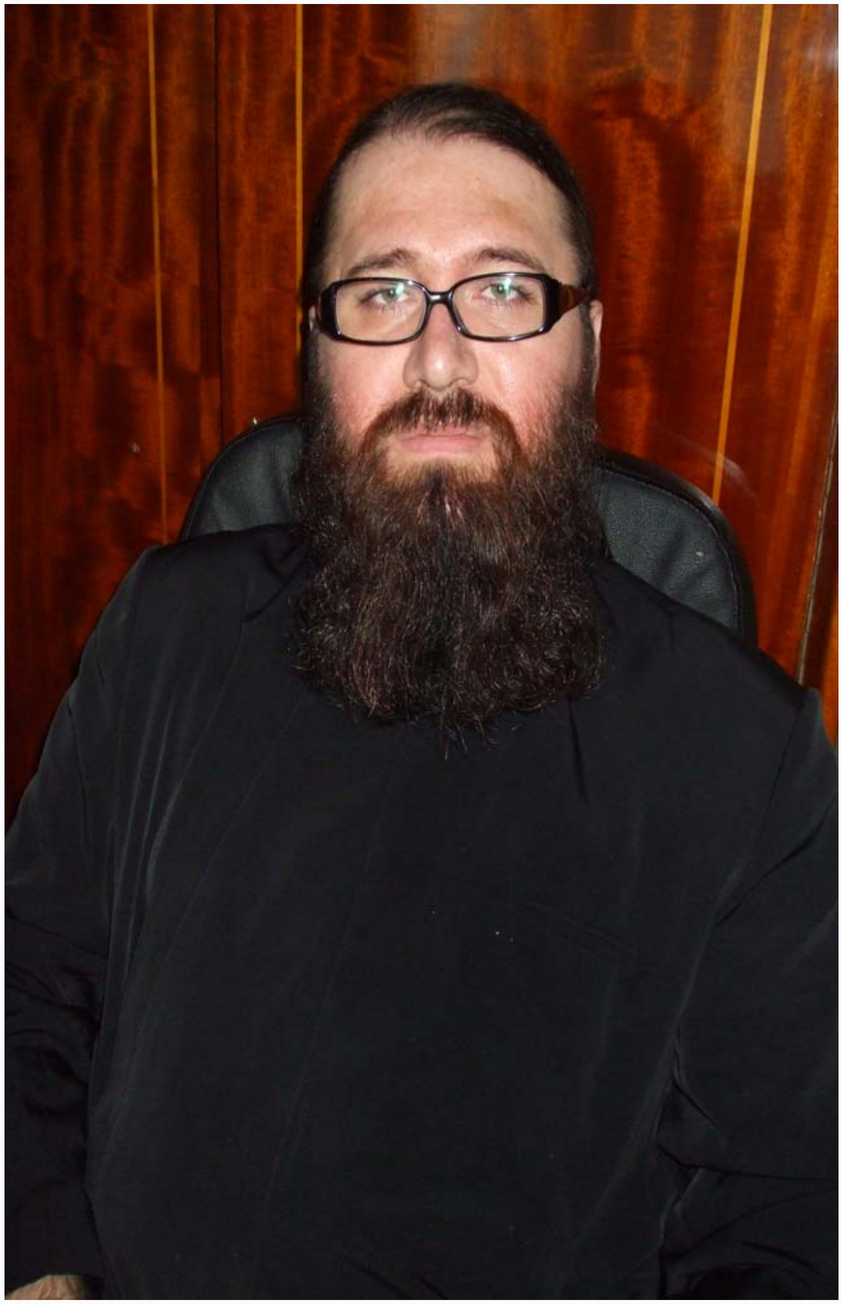
El le-a citit şi a zis: „Adam!”. Şi Domnul a zis: „Acesta va fi numele lui!”.

Aici se sfârşeşte viața Protopărinților noştri [our Protoplast] Adam şi a soției sale, Eva.

Cuprins

Imaginea de pe coperta primă, cu titlul: *Crearea Evei*, reprezintă un mozaic de secol 12 existent în catedrala romano-catolică *Naşterea Maicii Domnului* din Monreale-Palermo, Sicilia. Am preluat-o din locaţia de aici[48].

[48] http://01varvara.wordpress.com/2008/09/18/the-12th-century-new-roman-mosaics-of-the-cathedral-of-the-nativity-of-the-most-holy-mother-of-god-in-monreale-in-sicily/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruş